

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ACCIDENT

Een groteske tragikomedie

1880
door

Julia Engelen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2018
Nr.3467

PERSONAGES

(4 dames – 1 heer)

AMELIE : Vrouw van in de zeventig, krijgt een beroerte en is blijvend zorgbehoevend, is de moeder van Anna en de grootmoeder van Patty. Ze heeft haar echtgenoot vroeg verloren en heeft zich altijd laten ‘onderhouden’ door nonkels.

ANNA : Vrouw van in de vijftig, chaotisch en druk, gekleed als een papegaai, dochter van Amelie en moeder van Patty. Ze wordt halsoverkop verliefd op Dirk en dat is ook de enige reden waarom ze haar moeder komt bezoeken op de revalidatie-afdeling.

PATTY : Twintiger, dochter van Anna en kleindochter van Amelie. Werd eigenlijk opgevoed door Amelie, maar woont nu alleen.

NOOR : Vrouw van in de vijftig, vriendin van Anna. Een stille en grijze muis, volledig het tegengestelde van Anna. Ze wordt verliefd op Dirk.

DIRK : Dokter Dirk Verstamme, Amelies behandelende arts, wordt verliefd op Noor.

DECOR

Er hangt een groot jaloezie als achterwand. Wanneer we ons in het dokterskabinet bevinden zijn de latjes dicht. We zien dan een anatomische tekening van het spijsverteringsstelsel. Wanneer we ons in Amelies kamer in het revalidatiecentrum bevinden zijn de latjes open. We zien door de latjes de lucht en enkele kruinen van bomen. Wanneer we ons in Anna’s flat bevinden hangen er rode rommelige gordijntjes voor. Verder is er een tafel die dienst doet als bureau in het dokterskabinet, als tafel in Amelies kamer en in Anna’s flat. Enkele stoelen. De nodige rekvisieten die snel op en af de scène kunnen.

KORTE INHOUD

Amelie en Anna zijn moeder en dochter maar hebben een problematische relatie. Amelie vindt haar dochter onhandelbaar, Anna vindt dat haar moeder niet van haar houdt. Het contact tussen hen is dan ook verwaterd. Dan krijgt Amelie een beroerte en wordt zorgbehoevend. Anna, chaotisch als ze is, merkt eigenlijk niet dat de situatie ernstig is en dat dit ook voor haar een hele verandering zal meebrengen. Het enige wat ze opmerkt, is de behandelende arts die bij haar volledig in de smaak valt. Ze gaat er dan ook als een stormram op af, waarbij alles en iedereen moet wijken, soms met hilarische situaties tot gevolg.

Anna werd als kind door Amelie verwaarloosd, aangezien deze zich enkel bezighield met de ‘nonkels’ die haar onderhielden. Anna heeft dus ook nooit geleerd een moeder te zijn voor haar dochter Patty. Een probleem dat zich verderzet van generatie op generatie. Kan een dochter als Anna het verleden achter zich laten en de zorg voor haar moeder op zich nemen? Of wordt het een wraakoefening? Een verhaal over moederliefde en over de liefde voor een moeder.

EERSTE DEEL

EERSTE SCÈNE

(In Anna's flat. Telefoon gaat. Anna roept off-scène)

ANNA : Ik kom! *(komt op)* Ik kom. *(jas uit, sleutels en handtas op tafel.)* Ik kom al.
(Sjaal uit, schoenen uit, haar los.) Ja, ja ongeduldige, ik kom eraan. *(Oorbel uit. Als ze de hoorn wil opnemen, stopt het gerinkel. Neemt toch op.)* Hallo? ...
(Ze bekijkt hoorn.) Heb ik mij voor niets gehaast.

(Ze schenkt zichzelf een glas wijn in en gaat zitten, neemt telefoon en vormt een nummer. We horen een gsm. Links komt Noor op. Er staat voor haar tijdelijk een tafeltje en stoel. Ze neemt op.)

Hallo Noor, schat? Ben ik maar. Was jij dat daarnet?

NOOR : Ha hoi Anna. Was ik wat?

ANNA : Aan de telefoon. Daarjuist? Heb je mij opgebeld?

NOOR : Jij belt mij, schat.

ANNA : Neen, voor ik jou belde, heb je mij gebeld, niet? Nou, hij ging af en ik hoor het al vanop de gang, dus ik haast mij de pleuris maar natuurlijk was ik te laat.

NOOR : Ik was het niet.

ANNA : Nou goed. Ze gunnen een mens niet eens de tijd om deftig en ontspannen aan de telefoon te komen. Momentje. *(Ze drinkt het glas leeg en vult het opnieuw.)* Even een glaasje erbij. Hoe was je dag? Nou, de mijne kan niet meer stuk. Die kerel van de security is eindelijk over de brug gekomen. Hij wil deze avond een borrel met mij gaan drinken.

NOOR : Hij trakteert toch? *(Ze begint haar teennagels te lakken.)*

ANNA : Verdorie, dat heb ik hem niet gevraagd. Wat dom van mij. Ik was zo blij dat hij mij überhaupt zag staan dat mijn verstand ervan stil viel. Ik stond naar hem

te klieren als een bakvis van vijftien jaar. Je weet wel, alle poriën open alsof je in het zwembad gevallen bent. Ik voelde het zo in mijn reet stromen. Ik dacht nog, niet gaan zitten Anna, want dan schuif je met je grand bazaar onderuit alsof je van een waterglijbaan raast. Ik heb de hele namiddag rondgelopen met de gezonken Titanic in mijn onderbroek.

NOOR : Dat kan ook de menopauze zijn.

ANNA : Dat kan natuurlijk ook, die lijdensweg staat elke vrouw te wachten. Maar volgens mijn gynaecoloog zijn mijn eierstokken nog actief. Ik heb ze vorige maand laten nakijken samen met het groot onderhoud. ‘Wel oppassen, hoor mevrouw tje’, zei hij, ‘wij willen geen baby’tje op onze leeftijd.’ Ik schrok me lam. Sprak hij opeens in het meervoud. Ik vroeg mij onmiddellijk af wat hij daar in mijn duistere grot had uitgespookt. ‘Wat bedoelt u daarmee, dokter?’ vroeg ik hem, die ‘wij’ in gedachten. ‘Ik moest mijn voorzorgen nemen,’ zei hij. ‘Misschien de pil,’ zei hij. ‘Of een spiraaltje, pessarium, een implantaat of een ring.’ ‘Die ring mag u mij altijd geven, dokter,’ zei ik. Hij lachte eens smakelijk, gaf mijn knie een vriendelijk klapje en zei dat seks wel eens te opwindend kon zijn voor een vijftigjarige vrouw en dat ik best niet in verwachting kon geraken. De grapjas. Ik heb in geen jaren seks gehad. En jij Noor, heb jij nog seks gehad de laatste weken?

NOOR : Nou, ik heb vorige week een leuke...

ANNA : Ik alleszins niet. Zelfs niet in mijn eentje. Die paarse wortel in mijn nachtkastje heeft de geest gegeven. Ik heb hem te dikwijls gebruikt om mijn nek te masseren.

(gsm gaat)

Och verrek, mijn mobiel. Ach laat maar rinkelen.

NOOR : Het is misschien je date. Heeft hij je nummer?

ANNA : Tuurlijk heeft mister beveiliging mijn nummer. Ach ja, dat zou hem kunnen zijn. Niet ophangen, Noor, ik kom zo bij je terug. *(Ze haast zich naar haar handtas, mobiel eruit.)* Hallo? Hans?

DIRK : *(rechts van het podium op, belt met mobiel)* U spreekt met Verstamme.

ANNA : Wat is een Verstamme?

DIRK : Ik ben Verstamme, dokter Verstamme.

ANNA : Ha, u heet Verstamme. Dokter Verstamme. Amai, een dokter. Momentje. *(naar telefoon, tot Noor in telefoon en met in de andere hand haar mobiel tegen de andere oor.)* Moet je horen, Noor, ik heb een dokter aan het lijntje. Ik heb altijd geweten dat mijn partytijd nog niet voorbij was. Die vindt stellig mijn G-spot. Dat wordt gillen.

DIRK : Moet ik gillen? Hoort u mij niet goed?

ANNA : *(in mobiel, Noor legt hoorn op de tafel en haalt een kopje koffie.)* Wat zegt u? Neen, u moet niet gillen. U moet mij laten gillen, begrijpt u? Hoelang bent u al dokter?

DIRK : Vijftien jaar. Ik bel in verband met...

ANNA : Zolang. Dan heeft u zeker een massa ervaring. U bent vast een echte ervaringsdeskundige. Op alle vlakken? Een gedegen opleiding?

DIRK : Natuurlijk.

ANNA : Wat een geluk voor mij.

DIRK : Mevrouw ...

ANNA : Nu ben ik een beetje van mijn melk. Ik word niet elke dag opgebeld door een dokter. Dit is 'a dream come true'. Momentje. *(drinkt haar glas wijn leeg.)* Zo, dat is beter.

DIRK : Was dat melk?

ANNA : Neen, dat was geen melk. Iets straffers, om in de mood te komen.

DIRK : U zal het nodig hebben. Ik heb...

ANNA : Neen hoor, niet echt. Ik was al verkocht toen u zei dat u dokter was. Ik ben helemaal in de stemming, *(met lage stem)* for love.

DIRK : Mevrouw?

ANNA : Ja, zegt u maar, wanneer, waar, hoe laat, hoe dikwijls ...

DIRK : Wil u alstublieft naar mij luisteren? Kent u Amelie Verhoeven?

ANNA : Of ik Amelie Verhoeven ken? Nou, dat is mijn moeder. Die woont in Antwerpen op een flatje in een appartementsblok waar alleen maar zeventig

plussers wonen. Kunnen ze samen gezellig kletsen over de goede oude tijd en hun valse tanden vergelijken. Mijn moeder zit, laat mij denken, het is woensdag vandaag, dus die zit op de bingo. Ja, 's woensdags is bingoavond. 's Donderdags speelt ze rummikub, 's vrijdags is het zangkoor, 's zaterdags dansavond, zonder ook maar één deftige man, want die wagen zich niet in het hol van de leeuw...

DIRK : Ik zou met u willen spreken over uw moeder.

ANNA : O het gaat over mijn moeder. Momentje. *(in telefoon)* Noor? ... Noor, ben je er nog? ... Noor!

NOOR : *(net terug met koffie)* Ja hoor. Zeg maar op.

ANNA : Was je niet aan het luisteren?

NOOR : Jawel meid. Ik heb alles gehoord, behalve het laatste stuk, toen kraakte de lijn zo luid. Je zei iets over je G-spot.

ANNA : Neen, die dokter Verstamme vraagt naar mijn moeder.

NOOR : O, geen G-spot. Wat wil hij dan?

ANNA : Nou weet ik veel. *(in mobiel)* Wat heeft mijn moeder met mijn G-spot te maken?

DIRK : Uw moeder ligt hier bij me en...

ANNA : Mijn moeder ligt bij u? Gadverdamme, mijn moeder is 72. Hoe oud bent u?

DIRK : Dat doet niet ter zake.

ANNA : Dat doet er wel toe. Ik ben 51 en lust ook graag een groen blaadje, niet dat ik ze krijgen kan, maar mijn moeder, nou, die vindt 70 al groen. Bent u een senior of een junior? Niet dat mijn moeder daar rekening mee houdt, maar zij is duidelijk senior. 's Morgens staat ze een uur in de spiegel haar vouwen en plooiën glad te strijken. Maar goed, als u daar op kickt.

DIRK : Wil u nu eens luisteren!

ANNA : Goed, ik luister. Momentje. *(in telefoon)* Zeg Noor, die dokter heeft het zitten voor mijn moeder. Gelukkig zit een broertje of zusje er niet meer in. Die legbatterij is al een tijdje opgedroogd.

NOOR : Ben je daar zeker van?

ANNA : O God, wat een verrassing! Een broertje of zusje!

DIRK : Mevrouw? Mevrouw! Dit is een ernstige zaak. Mevrouw?

NOOR : *(gelijktijdig met dokter)* Zou je niet even luisteren naar wat hij je te zeggen heeft?

ANNA : Wat zeg je? Ik versta je niet. Die dokter zit voortdurend in mijn andere oor te blèren. *(in mobiel)* Hallo dokter? Ja sorry, even een update naar mijn vriendin Noor. Die is natuurlijk reuzebenieuwd naar die affaire van mijn moeder met een dokter. Ziet u haar na de spreekuren of pakt u haar tussen de patiënten door? En ik die dacht dat ze 's avonds naar de breiclub ging. Ziet u haar nu?

DIRK : Ze is hier bij mij, ja, maar...

ANNA : U heeft haar nu op dit eigenste moment! Gossie, dat is goor hoor, dat u mij opbelt op het moment dat u mijn moeders natuurgrot verkent. U belt toch niet om advies?

DIRK : U vergist zich, mevrouw. Mevrouw...

ANNA : Ik heb het mis? Hoezo?

DIRK : *(snel ertussen)* Uw moeder is opgenomen in het ziekenhuis. Haar toestand is erg zorgwekkend. U komt best zo snel mogelijk naar hier.

ANNA : In het ziekenhuis? Oké, ik kom eraan. *(Mobiel af, hoorn op tafel. Oorbel aan, haar in een elastiekje, schoenen aan, sjaal aan, handtas, sleutels, tas. Naar telefoon, tot Noor.)* Noor schat, ik moet je laten. Ik moet naar het ziekenhuis. De dokter vroeg of ik wou langskomen voor mam.

NOOR : Wat heeft ze dan?

ANNA : Nou, ik denk dat ze zwanger is.

AMELIE

(Tot het publiek)

AMELIE : Het was op Paasdag, zondag 1 april. Neen, dit is geen aprilgrap. De paashaas legde chocolade eitjes in de achtertuintjes voor alle kinderen in het land en ik legde mijn Anna. Na zestien uur weeën kwam ze al wringend en klauwend, grommend en scheurend ter wereld, als een wolf die zich tegoed doet aan de zachte buik van een schaap. Proficiat Amelie, zei de vroedvrouw, je bent de trotse moeder van een dochter. Proficiat Amelie, zei ik tegen mezelf, je zult nooit nog fatsoenlijk je poep kunnen ophouden.

Het was al misgegaan vanaf de dag van het bevlekte accident. André zou oppassen, zei hij. Een keer ‘stoempen’ en terugtrekken. Niet dus. Ik kreeg een pak slaag van mijn vader en een trouwring van André. Negen maanden lang liet die parasiet in mijn buik me overgeven tot mijn tanden ervan verbrokkelden. Ze stampte en draaide, plette mijn ingewanden, deed mijn huid barsten. Dat was mijn Anna, vanaf de conceptie in de spotlights.

De vroedvrouw gaf haar aan mij en mijn dochter zette haar klep open en die heeft ze nooit meer gesloten. Ze dronk niet van mijn borsten, neen, ze beet in mijn tepels tot ze bloedden. Ze poepte niet in haar luier, ze smeerde het uit over haar hele lichaam en over het mijne. Als ze honger had, weende ze. Was ze gevoed, weende ze ook. Na een week was ik uitgeput, na een maand verkeerde ik in een staat van verbijsterend ongeloof en na zes maanden voelde ik me alsof er een trein over mij heen gewalst was. Ik was bevallen van een psychopaat.

Toen ze zeven maanden oud was, liet ik mijn eileiders afsluiten. Het moederschap had voor mij geen geheimen meer. Ik had het gehad. Een paar maanden later vertrok André met de noorderzon. Hij was niet weggelegd voor het vaderschap, zei hij. Hij ging varen, verkoos het ruime sop en de woeste

stormen. Op Anna's tweede verjaardag kreeg ik een brief van de scheepvaartmaatschappij. André was overboord geslagen. Ik kreeg een rouwband en een klein weduwenpensioen.

Het moederschap stelt de liefde voortdurend op de proef, zeker bij zo'n moeilijk kind als Anna. Je hoort van je kind te houden, maar niemand kan je zeggen hoe je dat moet doen, want moederschap komt niet met een gebruiksaanwijzing. Als ik de vogeltjes in het park bezig zie met hun kroost, dan sta ik verstomd van hun toewijding, die energetische zorg. Moederschap zit bij hen precies in de genen ingebakken. Kan een moeder dan zeggen dat ze er niet voor in de wieg gelegd is? Mag een moeder zeggen dat ze liever geen kind gehad had?

TWEEDE SCÈNE

(in dokterskabinet. Tafel, stoelen, een anatomische tekening van het spijsverteringsstelsel. Anna komt binnen, ijsbeert een poosje en blijft dan staan voor de tekening die ze aandachtig bestudeert.)

ANNA : Ongelofelijk wat een mens allemaal met zich meesleept. En al die moeilijke termen. *(leest)* Ventriculus. Wat in hemelsnaam is een ventriculus? Dat lijkt wel een doedelzak. Geen wonder dat een mens ganse dagen loopt te piepen en te kreunen. Duo... duo... dat kan ik niet eens uitspreken. En dan word je verwacht te begrijpen wat een dokter je vertelt. *(kijkt rond zich)* Ze hadden me best een kopje koffie mogen aanbieden. O, leuk snoepjes. Chocotofs. *(Neemt er eentje.)* Lekker. *(Stopt een heleboel snoepjes in haar handtas. Smakt erop los en kijkt rond.)* Verdorie, die smurrie plakt aan mijn tanden. *(Peutert het los, neemt het uit de mond en zoekt een vuilbak. Dan neemt ze het bovenste blad papier van een stapel van het bureau, legt het snoepje erop en vouwt het blad dubbel. Nu weet ze niet waar ze het vuile blad moet laten. Plots komt Dirk Verstamme binnen. Snel legt ze het dubbelgevouwen blad terug op de stapel.)*

DIRK : *(komt binnen)* Goedenavond mevrouw Vink. Dr. Verstamme. *(handen schudden)* We hadden reeds telefonisch contact in verband met uw moeder Amelie Verhoeven. Dat is toch uw moeder?

ANNA : *(Lost zijn hand niet.)* Gossie dokter, u doet mijn ventriculus piepen.

DIRK : O ja? Heeft u een fluitje ingeslikt? *(Hij trekt zijn hand los en gaat zitten achter de tafel.)*

ANNA : Een fluitje? Neen dat niet. Wel bijna zo'n snoepje, maar dat heb ik...

(Dirk neemt het dichtgevouwen papier en opent het.)

Hoe komt dat daar nou terecht?

DIRK : Gaat u zitten.

ANNA : Tuurlijk.

DIRK : Dat was het verslag van de MRI-scan van uw moeder.

ANNA : Dat verklaart alles. Mijn moeder is een verschrikkelijke snoepkous. Nu ze in verwachting is, zal ze toch op de kilootjes moeten letten. Ik had niet gedacht dat ik nog een broertje of zusje zou krijgen. Weet u al wat het gaat worden? Ik hoop een zusje. Kunnen we samen shoppen.

DIRK : Mevrouw, hoe komt u erbij dat uw moeder in verwachting is? Zij is 72 jaar.

ANNA : Laatst was er toch een vrouw van zeventig die nog een tweeling had gekregen. Wel met kunstmatige in...insinuaties. En u heeft me zelf over de telefoon verteld dat mijn moeder bij u lag. Ik veronderstelde op de Bijbelse manier, u weet wel, Sarah lag bij Abraham enz. Maar als ik u zo bekijk, kan ik toch moeilijk geloven dat zo'n jonge, viriele man als u zin krijgt in zo'n verlepte sanseveria als mijn moeder.

DIRK : Maar ik heb helemaal geen verhouding met uw moeder!

ANNA : Wie is dan de vader? Ach, waarschijnlijk die oude knar van de overkant. Daar heeft ze al een tijdje een oogje op. 87 jaar maar nog regelmatig recht en gestrekt.

DIRK : Mevrouw, uw moeder is helemaal niet in verwachting!

ANNA : Nou, bijt mijn neus er niet af. Bent u altijd zo opvliegend? Of bent u gewoon hevig van aard? Een driftig konijntje? Hup, erin en gedaan. Dan zullen de vrouwtjes ook niet veel plezier aan u beleven.

DIRK : Als u even zou zwijgen, zou ik u kunnen uitleggen wat er aan de hand is!

ANNA : U heeft uw handen niet kunnen thuishouden, is dat het? En nu wordt u overrompeld door innig berouw en een prangende wroeging, die u wil verlichten...

DIRK : Mevrouw! Uw moeder ligt in een kunstmatige coma! Zij heeft een CVA gekregen.

ANNA : Een CVA? Van wie heeft ze dat gekregen? En het is niet eens haar verjaardag!

DIRK : Zij heeft een cerebrovasculair accident gekregen of een CVA. We hebben een CT en een MRI gedaan alsook een ECG en een DP onderzoek. Zij draagt op dit moment een holter ECG voor 24 uur. Ze krijgt momenteel een IVT, namelijk een rtPA. Moest een IAT of een MT onvoldoende blijken overwegen we nog

een TBT.

ANNA : Goh dokter, wat zegt u dat sexy. (*Ze doet haar jas uit.*) En het is hier zo warm.

DIRK : U bent in een ziekenhuis mevrouw. Hier is het altijd warm.

ANNA : Warm bij u, hier.

DIRK : Mevrouw, wat ik zei over mevrouw Verhoeven...

ANNA : Mijn moeder.

DIRK : Juist. Heeft u dat begrepen?

ANNA : Elke letter.

DIRK : Die CVA is een ernstig hersentrauma. Haar geheugen kan ernstig aangetast zijn, alsook haar...

ANNA : Bedoelt u dat ze mij is vergeten?

DIRK : De juiste schade moeten we nog bepalen.

ANNA : Zo, het is haar uiteindelijk in de kop geslagen. Het was te verwachten. Al dat gehos, van het ene partijtje naar het andere. En dat kruiswoordraadselen van haar. Hoe dikwijls heb ik haar niet gewaarschuwd dat ze er nog eens een punthoofd van zou krijgen. Wel nu, ik blij dat ik gelijk gekregen heb. Ze begon altijd met mij te discussiëren. Dat ze op die manier dementie en Alzheimer tegenging. Ze zat zo met haar neus in de boeken dat ze die CDV niet heeft zien aankomen.

DIRK : Een CVA, geen CDV. Het is geen politieke partij, maar een accident in de hersenen. Zoals ik reeds zei, we overwegen een TBT moest een IAT of een MT niet lukken.

ANNA : U moet echt wel ophouden mij te plagen met uw vieze praatjes. Ik word er helemaal opgewonden van.

DIRK : Het is natuurlijk veel om te verwerken. De hele situatie zal u wat gespannen maken. Neem een snoepje.

ANNA : (*Ze reikt naar de snoepjes en bedenkt zich.*) Neen, neen, geen tweede keer. Gossie, ik smelt gewoon.

DIRK : U krijgt misschien opvliegers.

ANNA : Neen hoor, mijn baarmoeder is nog actief. Dat zou u eens moeten onderzoeken.

DIRK : Daarvoor moet u naar uw gynaecoloog mevrouw. Ik ben geriater. Ik onderzoek oude mensen.

ANNA : Daar bent u veel te jong voor. U gaat voor uw tijd oud zijn. Ik persoonlijk zoek altijd het gezelschap op van jonge mensen. Die kunnen tenminste een feestje bouwen. Oude mensen gaan bij de wandelclub en de bridgeclub of de seniorenclub. De saaiheid spat ervan af. Daarom gaan oude mensen ook zoveel dood. Ze vervelen zich te pletter.

DIRK : Oude mensen sterven nu eenmaal frequenter dan jonge mensen omwille van hun leeftijd, mevrouw.

ANNA : Onzin. Kijk naar Hugh Hefner, de playboy van onze planeet. Alle dagen feest, alle dagen go-go met jonge blonde meiden. 91 jaar is hij geworden. Op zijn 86ste is hij nog getrouwd met een jonge vlam van 26 jaar. Die had pas een leven, om van te dromen. Gaat mijn moeder dood van die PVC?

DIRK : CVA. Niet als wij het kunnen verhelpen.

ANNA : Mooi, mooi. Dus volgende week of zo kan ze terug naar de seniorenclub.

DIRK : Dat zou ik niet durven beweren. De schade in de hersenen is, zoals u hier ziet op de foto naast de chocotof, redelijk groot. Er moet voor haar gezorgd worden. U moet er rekening mee houden dat ze hulpbehoevend zal zijn.

ANNA : Goed ja. Dan regel ik een kuisvrouw.

DIRK : Er zal wat meer moeten gebeuren.

ANNA : O. De was en de plas? ... Warme maaltijden? Strijkdienst? Ziekenhuisbed, rolstoel, pampers? De SlipLift?

NOOR : *(komt voorzichtig binnen)* Anna? Hier ben je. Wat een tragedie. Ze ligt er zo zielloos bij.

ANNA : Ben je eerst bij mijn moeder geweest?

NOOR : Jij niet?

ANNA : Voor je naar mij kwam?

NOOR : Wat een schok. Dag dokter. *(geeft hand)*

DIRK : Verstamme. Dirk Verstamme.

NOOR : Noor, een vriendin.

ANNA : Dokter Dirk. D.D. voor de vrienden. *(Ze neemt zijn hand en schudt die*

langzaam.) Goh dokter, u doet mijn ventriculus weer piepen.

NOOR : Oei, ben je ziek?

ANNA : Neen, zie je, hier staat het. Ventriculus. Die doedelzak. Iedere keer als de dokter mijn hand vast pakt, piept die.

DIRK : Dat is de maag, mevrouw, die piept niet.

ANNA : De maag?

NOOR : Je hebt vast weer te veel gesnoept. Ik zou maar uitkijken, dokter, want die chocotofs verdwijnen gewoon in haar zak.

ANNA : Neen hoor, kijk maar.

NOOR : In je handtas dan.

DIRK : Excuseer dames. Ik zal u wat flyers bezorgen, mevrouw. *(af)*

ANNA : O Noor, ik zie hem helemaal zitten, zo galant, zo knap, zo welbespraakt. Hij sloeg me om de oren met al die medische termen. Ik werd er helemaal opgewonden van. Zit mijn haar een beetje goed?

NOOR : Wat zei hij dan?

ANNA : Het alfabet.

NOOR : Over je moeder? Wat zei hij over je moeder?

ANNA : Ze heeft iets cadeau gekregen van iemand. Een CVP, neen wacht, een CVA.

NOOR : O God, wat erg. Wat is het?

ANNA : Een accident in de hersenen of zoiets. Ze hebben haar behandeld met een heleboel letters. Nou heb ik toch zo'n spijt.

NOOR : Je moet je niet schuldig voelen, Anna. Dat helpt geen zier.

ANNA : Ik had mijn zwarte jurk en mijn rode stiletto's moeten aantrekken voor ik naar hier kwam. Zie me hier nu staan, een hobbezak. Zo ben ik totaal onzichtbaar.

NOOR : Gaat je moeder dood?

ANNA : Niet als de dokter het kan helpen. Ze krijgt een Slip-Lift cadeau en hup ze kan weer naar de bingo.

NOOR : Ze krijgt welk cadeau?

ANNA : Een Slip-Lift. Je weet wel, zo'n ding, een ijzeren draad om onderbroeken op te trekken.

NOOR : Wat heeft zo'n ijzeren draad nou met je moeders hersenen te maken?